

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Κυριακήν, 6^η/19^η Αυγούστου 2018, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ Δεσποτική ἐορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διά τῆς ἐορτῆς ταύτης ἡ ἐκκλησία ἐορτάζει τήν μνήμην τοῦ ὑπό τῶν ἁγίων Εὐαγγελιστῶν ἀναφερομένου γεγονότος ὅτι ὁ Κύριος τεσσαράκοντα ἡμέρας πρό τοῦ σταυρικοῦ πάθους Αὐτοῦ ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ καί ἐνώπιον τῶν προκρίτων μαθητῶν Αὐτοῦ Πέτρου, Ἰακώβου καί Ἰωάννου, μετεμορφώθη, ἥτοι ἐφάνη ἐν τῇ θεϊκῇ δόξῃ τοῦ προσώπου Αὐτοῦ, λαμπρότερος ὑπέρ τό φῶς τοῦ ἡλίου, ἐν νεφέλῃ φωτεινῇ, ἥτις ἐπεσκίασεν Αὐτόν καί ἐνεφανίσθησαν Μωϋσῆς καί Ἠλίας συλλαλοῦντες Αὐτῷ, ἐν ᾧ ἠκούσθη φωνή παρά τοῦ Πατρός λέγουσα: «οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17, 1-9). (Μάρκ. 9,1-9), (Λουκ. 9,28-36)

Ἡ ἐορτή ἐωρτάσθη:

Α' Εἰς τό ὄρος Θαβώρ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καί ἀπεκαλύφθη τό γεγονός τοῦτο.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστατῶν καί ἀκολούθως τῆς ὁλονυκτίου θείας Λειτουργίας, ὑπαιθρίως, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί παρεπιδημούντων ἱερέων ἄλλων ἐκκλησιῶν, ψαλλόντων τοῦ π. Γεωργίου καί τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιερέων Μεθοδίου καί Ἰωακείμ δεξιὰ καί τῆς βυζαντινῆς Ἀραβοφώνου χορωδίας ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ἀριστερά καί μετέχοντος ἐν βαθείᾳ κατανύξει πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐκ πολλῶν ὀρθοδόξων χωρῶν.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

“Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τόν Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ’ ἰδίαν, καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καί ἔλαμψε τό πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἱμάτια Αὐτοῦ, ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς. Καί ὤφθησαν Μωϋσῆς καί Ἠλίας μετ’ αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καί νεφέλῃ φωτεινῇ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καί ἰδοὺ φωνή ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα...”

“Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον Αὐτοῦ (Ψαλμ. 103,2), Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ὄρει Θαβώρ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν ἔνδοξον καί λαμπροφόρον Μεταμόρφωσιν Αὐτοῦ καί γενώμεθα μέτοχοι τοῦ θαβωρείου φωτός.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, φῶς καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό φωταγωγοῦν πᾶσαν τήν κτίσιν, λέγει ὁ ὑμνωδός. Αὐτό τοῦτο τό ἄχρονον φῶς ἔλαμψε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τήν Μεταμόρφωσιν Αὐτοῦ ἐν τῷ ἡγιασμένῳ τούτῳ Ὁρει, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος:

“Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τόν Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην τόν ἀδελφόν αὐτοῦ καί ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ’ ἰδίαν· καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς”. (Ματθ. 17, 1-3).

Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος εἰς τό ἐρώτημα “τί ἐστι “μετεμορφώθη”; Τί σημαίνει μεταμορφώθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός “παρηνέωξεν ὡς ἡδύοκησεν, ὀλίγον τῆς θεότητος καί τοῖς μύσταις ἔδειξε τόν ἐνοικοῦντα Θεόν”, δηλαδή τόσο μόνον ἄφησε νά φανῇ ἀπό τήν δόξαν του , δηλονότι τήν θεότητά Του, ὅσον ἡδύναντο νά βαστάσουν οἱ παρευρισκόμενοι μαθηταί Του.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἐπικαλούμενος τήν διδασκαλίαν τῶν ἐγκρίτων Θεοφόρων Πατέρων λέγει ὅτι οἱ πάντες δύνανται νά γευθοῦν τήν χαράν τοῦ φωτός τῆς Μεταμορφώσεως. Καί τοῦτο, διότι τό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι προοίμιον τῆς μελλούσης λαμπρότητος τῶν ἐκλεκτῶν: “Πολλοί γάρ οἱ κλητοί, ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί” (Ματθ. 22,14), λέγει Κύριος.

“Τοῦτο τό φῶς εἶδον”, λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, “οἱ ἔγκριτοι τῶν μαθητῶν -καθάπερ ἀκούεις ψάλλουσιν τήν Ἐκκλησίαν- τήν οὐσιώδη τοῦ Θεοῦ καί ἀϊδίου εὐπρέπειαν εἶδον ἐν θαβώρ..., τήν ὑπέρφωτον τοῦ ἀρχετύπου κάλλους λαμπρότητα, αὐτό τό ἀνίδεον εἶδος τῆς θεϊκῆς ὡραιότητος, δι’ οὗ Θεουργεῖται καί τῆς πρός πρόσωπον Θείας ὁμιλίας καταξιοῦται ὁ ἄνθρωπος, αὐτήν τήν ἀίδιον καί ἀδιάδοχον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, αὐτό τό ὑπέρ νοῦν καί ἀπρόσιτον φῶς, φῶς οὐράνιον, ἄπλετον, ἄχρονον, ἀίδιον, φῶς ἀπαστράπτου ἀφθαρσίαν, φῶς Θεοῦν τοῦς Θεωμένους... μία γάρ χάρις Πατρός, Υἱοῦ καί Πνεύματος, ἦν εἰ καί σωματικοῖς εἶδον ὀφθαλμοῖς, ἀλλά διανοιγεῖσιν...”

Τό θαβώριον φῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δύναται νά τό γνωρίσῃ ὁ εὐσεβής πιστός διά τῆς ταπεινώσεως καί τῆς τελείας τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης. Ταύτης ἐξ ἄλλου τῆς ἐμπειρίας ἐγένοντο κοινωνοί ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐπέτυχον δέ τοῦτο οἱ ἅγιοι καί ὅσιοι καί οἱ μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας, τόσο διά τῆς ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ ὅσον καί τῆς ἀδιαλείπτου καθαρᾶς προσευχῆς. “Μήτηρ γάρ τῆς προσευχῆς ἡ ἡσυχία, προσευχή δέ, Θείας δόξης ἐμφάνεια”. Ἡ μητέρα τῆς προσευχῆς, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἶναι ἡ ἡσυχία καί ἡ προσευχή εἶναι ἡ φανέρωσις τῆς Θείας δόξης. Ὅταν δηλαδή ἀσφαλίσωμε τάς αἰσθήσεις μας καί μείνωμεν μόνοι μας μέ τόν ἑαυτόν μας καί μέ τόν Θεόν (ἑαυτοῖς καί Θεῷ συγγενώμεθα) καί ἀφ’ οὗ ἐλευθερωθῶμεν ἀπό τήν ἐξωτερικήν τύρβην τοῦ κόσμου, ἔλθωμεν εἰς ἑαυτόν, τότε θά ἴδωμεν καθαρά ἐντός μας τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐντός ὑμῶν ἐστίν”, λέγει Κύριος, (Λουκ. 17,21)

Τά ὄντως παράδοξα καί θαυμάσια γεγονότα, τά ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατά τήν ἡμέραν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀφοροῦν εἰς τό Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας, τήν ἀποκορύφωσιν τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ τό σταυρικό πάθος καί ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις Αὐτοῦ. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ ὑμνωδοῦ λέγοντος: “Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανόν ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σκηνή

έφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπό Πατρός δέ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σύν Ἰακώβῳ καί Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καί ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς Σου· ἵνα θεωρήσαντες τά θαυμάσιά Σου, μή δειλιάσωσι τά παθήματά Σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον διά τό μέγα Σου ἔλεος”.

Μέ ἄλλα λόγια, ἕτερος σκοπός τῆς φανερώσεως τῆς θείας δόξης, δηλονότι τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου, ἦτο νά φανῇ ἡ μετέπειτα τῆς Ἀναστάσεως λαμπρότης. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιμαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῇ δευτέρᾳ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγων: “ Σᾶς ἐγνωρίσαμεν τήν δύναμιν καί τήν μέλλουσαν ἐνδοξον παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπειδή εἶδαμεν μέ τά μάτια μας τήν μεγαλειότητα ἐκείνου κατά τήν Μεταμόρφωσίν Του” , “Λαβὼν γάρ παρὰ θεοῦ πατρός τιμήν καί δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπό τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, καί ταύτην τήν φωνήν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σύν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ”. (Β΄ Πέτρου, 1, 16-18).

Διά τῆς προσωπικῆς καί ἀψευδοῦς αὐτοῦ μαρτυρίας, ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καλεῖ πάντας τοὺς τιμῶντας τήν ἀνάμνησιν τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, νά ἀναδειχθῶμεν κληρονόμοι τοῦ ἀκτίστου φωτός τῆς δόξης Αὐτοῦ. “Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα θεοῦ ὁ ἁγιασμός ὑμῶν”, (Α΄ Θεσ. 4,3) λέγει ὁ Θεῖος Παῦλος.

Μετά δέ τοῦ ψαλμωδοῦ εἵπωμεν: “Ὅτι παρὰ Σοί πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς”, (Ψαλμ. 35,10). Τοῦ Σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον καί ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, σύν ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων Μαθητῶν σου Πέτρου, Ἰακώβου καί Ἰωάννου καί τῶν Θεοπτῶν Προφητῶν σου Μωϋσέως καί Ἡλιοῦ καί πάντων τῶν ἁγίων, Ἀμήν”.

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἡυλόγησε κατά τό ἔθιμον τάς σταφυλάς καί τοὺς διαφόρους καρπούς.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη εἰς τήν Μονήν πανηγυρική θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου συλλειτουργούντων πολλῶν ἱερέων τῶν ὁμόρων περιοχῶν καί μετέχοντος ἀθρόου Ἐκκλησιάσματος, λατρεύοντος τόν ἐν δόξῃ μεταμορφωθέντα Κύριον.

Τήν μεσημβρίαν ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων παρέθεσεν εἰς τήν Πατριαρχικὴν καί τήν Ἀρχιερατικὴν συνοδεῖαν καί πολλοὺς ἄλλους τράπεζαν μετ’ ἰχθύων καί σταφυλῶν.

Β΄ Εἰς Ραμάλλαν.

Τήν πρωΐαν, ἀνήμερα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως καί εἰς τήν Παλαιστινιακὴν Πόλιν τῆς Ραμάλλας, εἰς τήν ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς, ἱεράν Μονήν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσιος κ. Θεοφάνης, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος καί τοῦ Πρεσβυτέρου ἐφημερίου π. Γιακούμπ, ψάλλοντος τοῦ ψάλτου τῆς Μονῆς καί μετέχοντος ἀθρόου ἐκκλησιάσματος ἐξ ὀρθοδόξων ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Γαλακτίων καί τό

Κοινοτικόν Συμβούλιον παρέθεσε εἰς τήν Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν καί ἄλλους μεσημβρινήν τράπεζαν.

Γ΄ Εἰς τήν Γεθσημανήν.

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὡσαύτως καί εἰς τό σεπτόν Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆς προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας Θεοδοσίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας